

LA LLUFA [✝]

UNA ANÈCDOTA

Dues germanes es suïciden abans de ser desnonades

Dues morts. Dues germanes víctimes de la voracitat del capital i de la insensibilitat de l'administració van posar fi a la seva vida hores abans de ser expulsades del seu pis. Com acostuma a passar, els fets no queden prou clars. L'administració diu que no van poder connectar amb les dones, ara surt una germana dient que les havia volgut ajudar però que elles s'hi negaren, els veïns no saben què dir... Tan se val, el resultat és el mateix.

Imaginem l'angoixa d'aquestes dones abans de decidir-se pel suïcidi. El repàs a una vida farcida probablement de decepcions familiars, laborals, la soledat que les va fer ajuntar en una mateixa casa i, sobre tot, el silenci amb el que van suportar-ho. Molt probablement la seva mort ha estat el seu primer i darrer crit de protesta. Just el temps necessari per saber-se encara lliures i valentes.

Dues morts i tanmateix una anècdota. Hi ha molta gent, molta marginació, molta desesperació, escampada per la geografia humana que acaben amb el mateix crit de l'autoimmulació. Europa està plena de cementiris voluntaris especialment de gent gran que no troben altra manera per

posar un final digne a la seva desgraciada vida. El d'ells, com el de les dues germanes és potser el seu primer crit de protesta, però nosaltres no escoltem.

El sistema ja compta amb aquestes víctimes. Gairebé esdevenen necessàries per ventilar el món. Els trastos vells tard o d'hora acaben a la brossa. Els ancians, la gent deprimida incapaç d'aferrar-se al carro del consum, els que depenen d'altres per seguir malvivint, embruten el paisatge i endarrereixen el progrés dels altres. La brossa els és un bon destí i si s'hi llencen ells mateixos, millor que millor.

Els voltors que hi ha darrera la mort de les dues germanes (cas d'assabentar-se'n) no es preguntaran en cap moment si tenen alguna responsabilitat moral. I ara! Tampoc ho celebraran gaire, és el seu pa de cada dia i les notícies les encaixen amb indiferència quan no s'emprenyen perquè els morts han deixat bruta la casa.

LLUFA per ells... i una mica per tots nosaltres, els que no escoltem.

